

26 ΙΟΥΛΙΟΥ

Μνήμη τῶν ἁγίων ἱερομαρτύρων Ἑρμολάου, Ἑρμίππου καὶ Ἑρμοκράτους (†305)· καὶ τῆς ἁγίας ὀσιομάρτυρος Παρασκευῆς (†161).

Ἀκολουθία ἰσχύουσα αἰωνίως,
πλὴν Κυριακῆς καὶ προκειμένου ἑσπερινοῦ.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησόν σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία

ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος πᾶσι Νη ς

K^{Nη} υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε κε κρα α ξα προ

ος σε ε ε ει σα κου ου σο ο ον μου ου ει σα κου

σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^{Δι} Κυ ρι ι ε ε

κεκ ρα α ξα α προ ο ος σε ε ε ει σα α α κου ου

σο ο ον μου προσ χες τη φω νη η η τη ης δε η

σε ε ε ω ω ω ως μου ^{Δι} εν τω κε κρα

γε ε ναι με προ ο ος σε ε ε ει σα κου ^{Πα}

σο ο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^{Νη}

Kα τευ θυν θη η τω η προ σε ε ευ χη η

η μου ου ως θυ μι α μα α ε νω πι ι ι ο

ο ο ο ον σου ^{Δι} ε πα αρ σις τω ω ω ων χει ει

ρω ω ων μου θυ σι ι α ε σπε ρι ι ι νη ^{Νη}

η η ει σα κου σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^{Πα} ^{Νη}

Στιχολογία υπό Μανουήλ Πρωτοφάλτου

Θου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και ^{Νη} ^χ

θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου ^{Νη}

Mη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λογους πο

νη ρι ι αστου προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ
τι ι αις

Σ^{Νη} υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι ι
αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των εκλεκτων α αυ

των

Π^{Νη} αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λεγξι με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω

την κε φα λην μου

Ο^{Νη} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των

Α^{Νη} κου σο νται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι

ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α

δην

Ο^{Νη} τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο

φθαλ μοι μου ^Δ ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ
χη ην μου ^ν

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δοσης συ νε στη
σαν το ο ο μοι ^ε και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο
με νων την α νο μι αν ^ν

Π ε σουν ται εν α μφι βλη στρω αυ τω ων οι α μα
ρτω λοι ^ε κα τα μο νας ει μι ε γω ^Δ ε ως αν πα
ρελ θω ^ν

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα ^Δ φω
νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θη ^ν

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν
μουτην θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγγελω ^ν

Ε ν τω εκ λει πει ει ν εξ ε μου το πνευ μα μου ^Δ
και συ εγ νως τας τρι βους μου ^ν

Ε ν ο δω ταυ τη ^Δ η ε πο ρευ ο μην ε κρου
ψαν πα γι δα μοι ^ν

Κ^{Νη} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε^ν

Α^{Νη} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε στιν

ο εκ ζη των την ψυχη^νμου

Ε^{Δι} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζωωντων^ν

Π ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο δρα^ν

Ρ^{Νη} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με^ν

ο ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με^ν

Ε^{Νη} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου του

ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τισου^ν

Ε^{Νη} με υ πο με νου σι δι και οι^ν ε ως ου

αν τα πο δω μοι^ν

Ε^{Νη} κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ

ρι ε ει σα κου σον της φω νης μου^ν

Γ^{Νη} ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις
την φω νην της δε η σε ως μου^ν

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5' καὶ φάλλομεν
Στιχηρὰ Προσόμοια.

Προσόμοια τῶν Ἁγίων.


ᾠ τοῦ παραδόξου θαύματος. ᾠχος πλ' Νη ρ


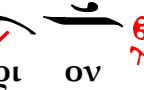
Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
ὑποστήσεται;
ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε


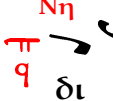
στιν

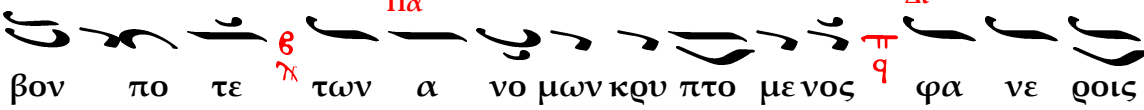
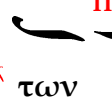
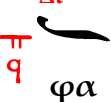
Μ^{Πα} αρ τυς α θλη τα Ερ μο λα ε^{Νη} ι ε ρω τα
την ζω ην^{Πα} ι ε ρως ε πε πο θησας^{Δι} ι ε ρευς
γε νο μενος^{Πα} Ι η σθ Παντο κρα το ρος^{Νη} και α νι
ε ρσ κο τα σμ ε σω σας^{Δι} σε πτοις σθ λο ο γοις
λα ρς εν χα ρι τι^{Νη} και αι με τα βε βη κας^β
προς τα υ περ κο σμι α των α θλη των^{Δι} αι μα τι λθ
σα μενος^β θε ο μα κα α ρι στε^ν

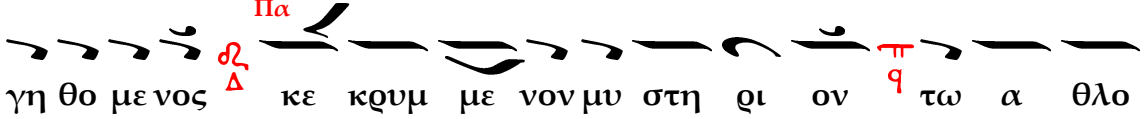

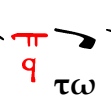
Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε:

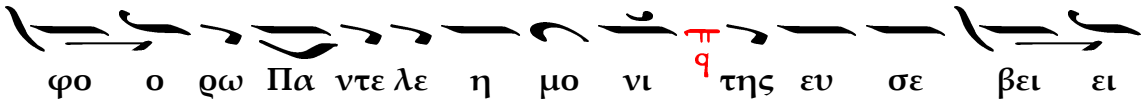

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου,  ηλ πι σεν η ψυ

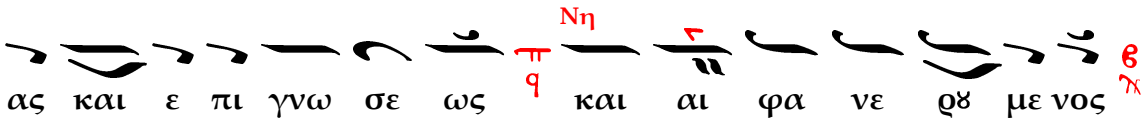
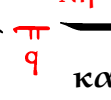

 χη μ ε πι τον Κυ ρι ον 

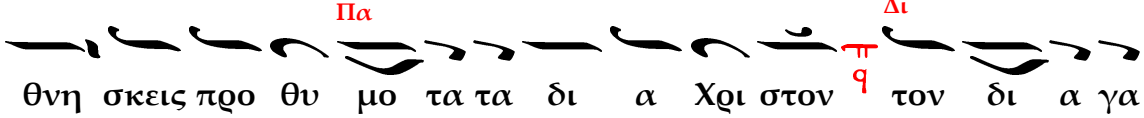

M  α ρ τυς α θλη τα Ερ μο λα ε  δι α τον φο

 βον πο τε  των α νο μων κρυ πτο μενος  φα νε ροις

 γη θο μενος  κε κρυμ με νον μυστη ρι ον  τω α θλο

 φο ο ρω Πα ντε λε η μο νι  της ευ σε βει ει

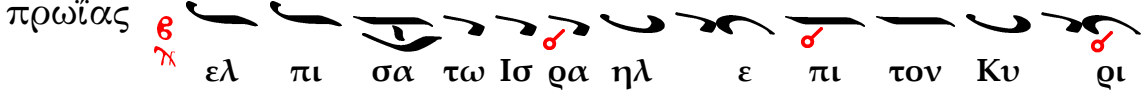
 ας και ε πι γνω σε ως  και αι φα νε ρθ μενος  μενος

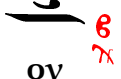
 θνη σκεις προ θυ μο τα τα δι α Χρι στον  τον δι α γα


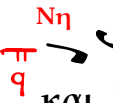
 θο τη τα  πα θειν ε λο ο με νον 


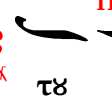
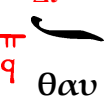


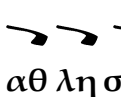

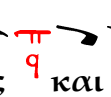
Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας  ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι

 ον

E  ρ μιπ πον τε και Ερ μο λα ον  και Ερ μο κρα

 τιν πι στως  τς Κυ ρι ς τς Μα ρ τυ ρας  θαυ μα στως

 αθ λησαντας  και τον δο λι ον κτει να ντας  και λθ σα

με ε νος λθ τρον μη δε πο τε 9 δευ τε ροις

ρυ υ ποις ε πι θο λθ με νον 9 α α νευ φη μη

σω μεν 9 ι ε ρως δο ξα ζοντες και την αυ των 9 μνη

μην ε ορ τα ζοντες 9 πα νη γυ ρι ι σω μεν 9

Ἦ τὰ ἐξῆς τρία ἐκ τῆς φυλλάδος τῆς ἁγίας·

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Παρασκευῆς τῆς παρθένου, τὴν μνήμην σή-μερον, ἐν ἔτησίοις ὕμνοις, ἐορτάσωμεν πά-ντες, φιλέορτοι ἐνδόξως, ἥτις Χριστῷ τῷ Κυρίῳ παρίσταται, ἐκδυσωποῦσα ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐκ πόθου εὐφημούντων αὐτήν.

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Μαρτυρικὴν προστασίαν, πρὸς τὸν Νυμφίον σου, σὺ τὸν Χριστὸν πλουτοῦσα, παναοίδιμε Μάρτυς, δεόμεθα μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα τὸν Κύριον, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων πάντας ἡμᾶς, καὶ παντοίων περι-στάσεων.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Χαίρει πληθὺς τῶν Ἀγγέλων, καὶ Ἀθλητῶν οἱ χοροί, ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ, τῇ σῇ Μάρτυς θεόφρον· ἀθλήσασα γενναίως ὡς ἀληθῶς, τοὺς τυράννους κατήσχυνας, καὶ τὸ Πανύ-μνητον Ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν πίστιν ὑπερύψωσας.

Ἔτερα

ᾠ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος 9 Nη 2

Στίχ. δ΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ

9 εκ πα σω ων

των α νο μι ων αυ τῶ

Ω του πα ρα δο ξα θαυ ματος Πα ρα σκευ η Η

σο φη Αν τω νι νῶ το φρου αγμα αν δρι κως κα τε

βα λες προ θυ μως ε να θλη σα σα και των βρα

βει ει ων της α νω κλη σε ως και των στε φα α νων

α ξι ω θει σα σε μνη υ υ περ των δῶ λων σ

των πι στως τι μων των σε μνει αν ποι ῶ παν το τε

προς Κυ ρι ον ε λε η θη η ναι η μας



Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ε παι νε σα

τε αυ τον παντες οι λα οι

Μ αρ τυς Χρι στῶ πα νευ φημε η τον Δε σπο την Χρι

στον ο λο ψυ χως πο θη σα σα των βα σανων η νεγ

κας τας πλη γας καρτε ρω τα τα και ξε ο με ε

νη πλευ ρας ταις μα στι ξιν αι κι ας πα α σας δι α

τον σον ε ρα στην κα α θυ πο με νῶ σα των

Πα
 στε φα νων ε τυ χες των παρ αυ τσ Δι
 ο θεν ευ φη μη
 Νη
 μενσε Δ θε ο μα κα α ρι ι στε ν
 Δ



Στίχ. 5'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια
 τοῦ Κυρίου

με νει εις τον αι ω να
 Νη
 Ο σι ο μαρ τυς παν εν δο ξε τις ε ξι σχυ
 Πα
 σει Ει πειν των σων πο νωντα ε παθλα Δι και τσ μαρτυ
 Πα
 ρι σ σ τα αν δρει α τε ρα στι α νυ πο μο
 νη ην τε και την πρα ο τη τα ην ε νε δει ει ξω
 Νη
 σεμ νη ως α σαρ κος ο ο θεν συν ο μι λος των
 Πα
 Α γγε λων γε γο νας Πα ρα σκευ η νυμ φη τσ Παν τα
 Νη
 νακτος Δ σκευ ος τσ Πνε ευ μα α τος ν
 Δ

Δόξα.

Ἦχος Πα








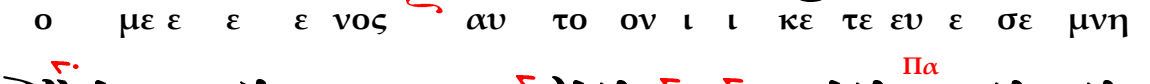
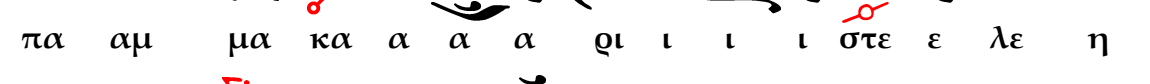
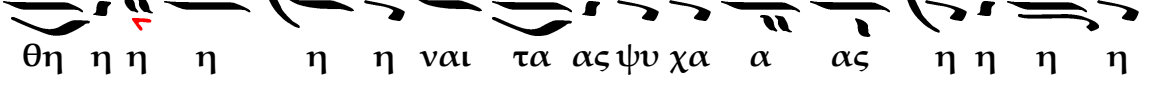
Πα
 Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

Πα
 Π αρ θε νο μαρ τυ υ υς α α α θλη η φο

ο ο ρε Πα ρα σκευ η η πα νε εν δο ο ο
 ξε τους την α α θλη σι ιν τη ην σην ε ορ
 τα α ζον τα α ας α ξι ι ι ω ως αι
 τη σαι ρυ σθη η η ναι αι πει ρα σμων και θλι ι
 ι ι ψε ε ε ε ων ταις προς θε ο ον προ σβει
 ει αι αι αις σου και της μελ λου ου ση ης κρι
 ι ι σε ε ω ω ω ω ω ω ω ως
 μα α αρτυς πα ανα οι οι οι δι ι ι ι με

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Και αι νυ υ υνκαι α α ει και εις τους αι αι ω ω
 ω νάστων αι ω ω νων α α α μην
Τις μη μα κρι σει σε Πα να γι α α α Πα α
 ρθε ε ε νε τις μη α νυ υ μνη σει ει σου τον α λο
 ο ο χε ε ευ τον το ο ο ο κον ο γαρ α χρο
 νως εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Υι ος μο ο νο γε ε
 νης ο αυ τος εκ σου ου της α α α γνη η ης προ ο


 η ηλθεν α φρα α α στως σα αρ κω ω ω θεις φυ

 σει Θε ε ε ο ο ος υ πα α αρχων και φυ σει γε

 νο ο με ε νος α ανθρωω ω πος δι ι η η η

 η μας ουκ εις δυ α α δα α προ σω ω ω ω πων

 τε μνο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ α α δι ι

 φυ υ σε ε ων α συγ χυ υ τως γνω ω ω ρι ζο

 ο με ε ε ε νος αυ το ον ι ι κε τε ευ ε σε μνη

 πα αμ μα κα α α α ρι ι ι ι στε ε λε η

 θη η η η η η ναι τα ας ψυ χα α ας η η η η

 μω ω ω ω

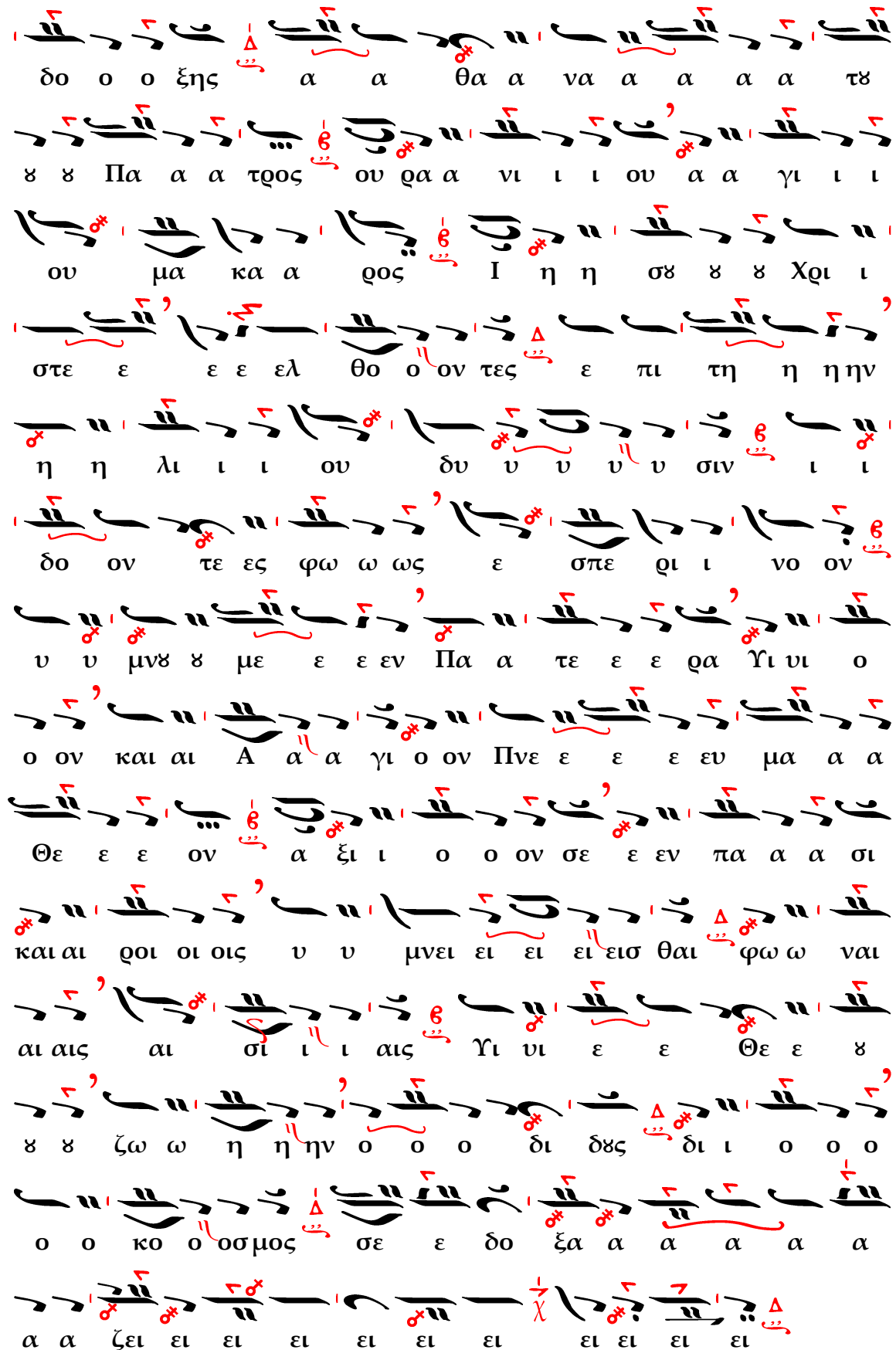
Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα:

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς. * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἱλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Ϟ


 Φ ὡς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας



 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϛ

ϛ ϛ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι

ου μα κα α ρος Ι η η σϛ ϛ ϛ Χρι ι

στε ε ε ε ελ θο ο ον τεϛ ε πι τη η ηην

η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι

δο ον τε εϛ φω ω ωϛ ε σπε ρι ι νο ον

υ υ μνϛ ϛ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Γι υι ο

ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α

Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι

και αι ροι οι οιϛ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι

αι αιϛ αι σι ι ι αιϛ Γι υι ε ε Θε ε ϛ

ϛ ϛ ζω ω η η ην ο ο ο δι δϛϛ δι ι ο ο ο

ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α

α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Καὶ φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῆ Κυριακῇ ἑσπέρας.

ᾠχος πλ. Νη ς

I δα ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

πα αν τες οι δα ς λοι Κυ ρι ς

Στίχ. α'. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, εν αυ λαις οι οι κς ς

Θε ου ημων

I δα ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

πα αν τες οι δα ς λοι Κυ ρι ς

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια

και ευ λο γει τε ε τον Κυ ρι ον

I δα ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον


πα αν τες οι δα ς λοι Κυ ρι ι ς ς ς ς


Τῆ Δευτέρῃ ἑσπέρας.

ᾠχος Δι - θ

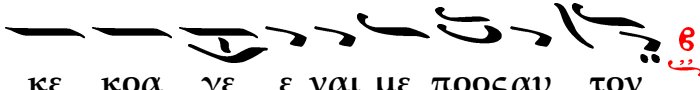
K υ υ ρι ος ει σα κς σε ται μθ εν τω

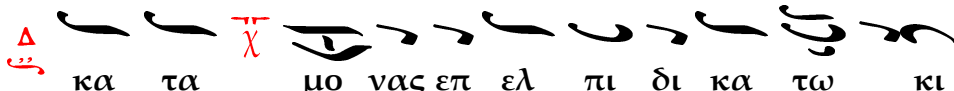
κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

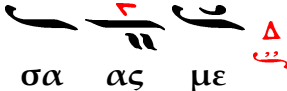
Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με  και

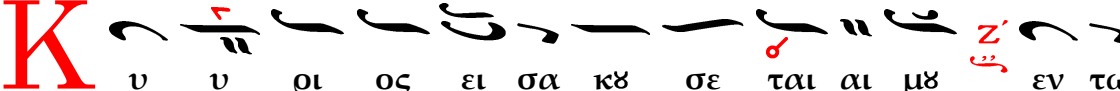

ει σα κςσονταιπροσευ χη ης μς

K 
υ υ ρι ος ει σα κς σε ται μς εν τω


κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε 
κα τα μο νας επ ελ πι δι κα τω κι

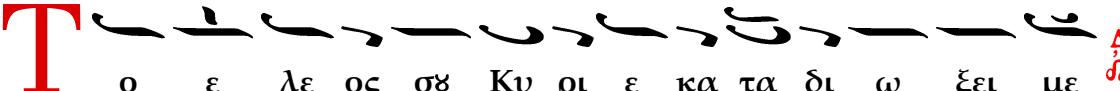

σα ας με

K 
υ υ ρι ος ει σα κς σε ται αι μς εν τω

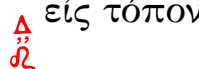

κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ον

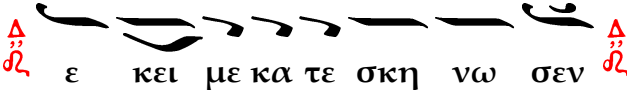
Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας.

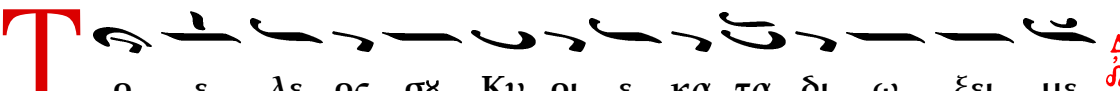
Ἦχος Πα ρ

T 
ο ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

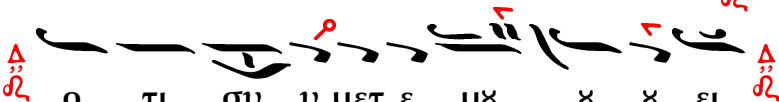

πα σαστας η με ρασηςζω ης μς

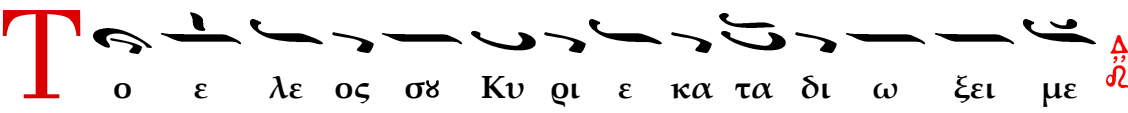

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει·  εἰς τόπον

χλόης 
ε κει με κα τε σκη νω σεν

T 
ο ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

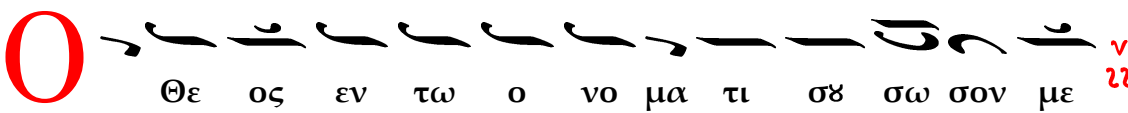
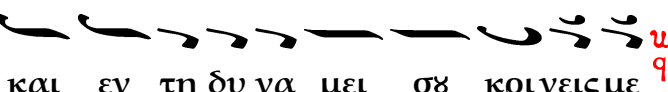

πα σαστας η με ρασηςζω ης μς

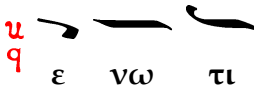

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ
φοβηθήσομαι κακά  ο τι συ υ μετ ε μθ ς ς ει

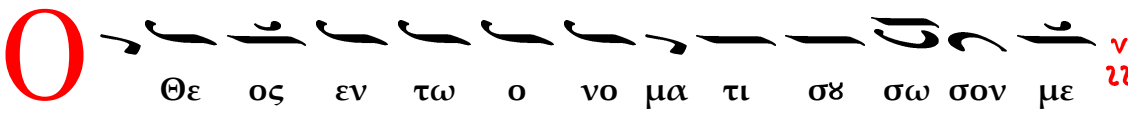

Tο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με 
 πα σαστας η με ραστηςζω η ης μθ ς ς


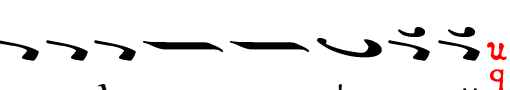
Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

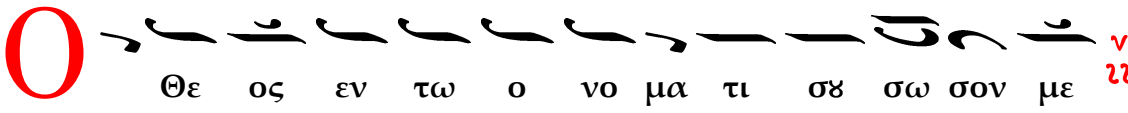
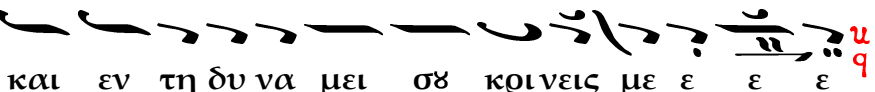
Ἦχος π̄ ς Κε ρ 

Oθε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με 
 και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου 
 σαι τα ρη μα τα τθ στο μα τος μθ

Oθε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με 
 και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι 
 αν τι ληπτωρ της ψυ χης μθ

Oθε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με 
 και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με ε ε ε

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-θ.

Η βο η θει α α μβ πα ρα Κυ ρι ι ι

Ⲅ τϷ ποι η σαντος τον Ϸ ρα νον και την γη ην Ⲅ

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη
Ⲅ ο θεν η ξει

η βο η θει α μβ Ⲅ

Η βο η θει α α μβ πα ρα Κυ ρι ι ι

Ⲅ τϷ ποι η σαντος τον Ϸ ρα νον και την γη ην Ⲅ

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ
Ⲅ φυ λα ξει

την ψυ χην σϷ ο Κυ ρι ος Ⲅ

Η βο η θει α μβ πα ρα Κυ ρι ι Ϸ τϷ

ποι η σαντος τον Ϸ ρα νο ον και τη ην γη η


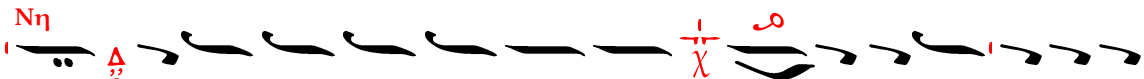
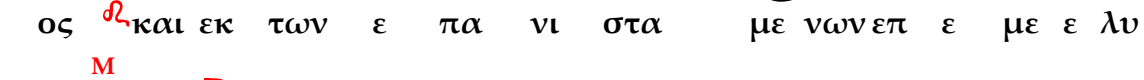


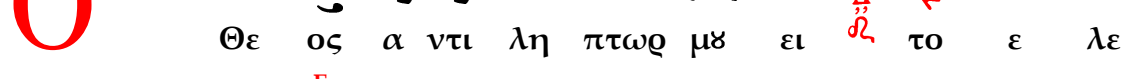



ην Ⲅ



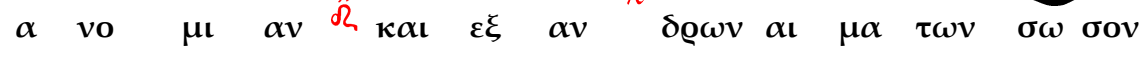


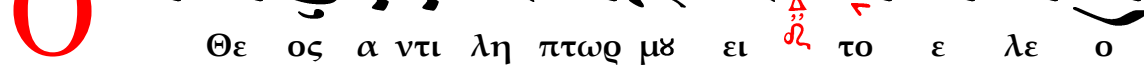



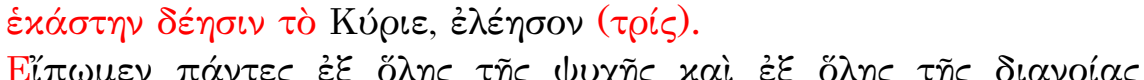
Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας.

Ἦχος Γα-ϕ

Ο Γα Θε ος Νη α ντι λη πτω ρ μβ ει Ⲅ το ε λε

Ⲅ ο ος σϷ προ φθα α σει με Ⲅ

Στίχος α'. ^{Γα} 
Ε ξε λθ με εκ των εχ θρων μθ ο Θε
^{Νη} 
 ος ^Δ  και εκ των ε πα νι στα με νων επ ε με ε λυ
^Μ 
 τρω σαι αι με ^{Γα} 
Ο ^{Νη}  Θε ος α ντι λη πτω ρ μθ ει ^Δ  το ε λε
^{Γα}  ο ος σθ προ φθα α σει με ^{Γα} 

Στίχος β'. ^{Γα} 
Ρ υ σαι με εκ των ερ γα ζο με νων την
^{Νη}  α νο μι αν ^Δ  και εξ αν ^{Γα}  δρων αι μα των σω σον
^{Γα}  με ^{Νη} 
Ο ^{Γα}  Θε ος α ντι λη πτω ρ μθ ει ^Δ  το ε λε ο
^{Γα}  ος σθ προ φθα σει με ε ε ε ^{Γα} 

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν

δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει
ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ
ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων
τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν
ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ
καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ,
κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ
ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ
τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

**Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους
φυλαχθῆναι ἡμᾶς.**

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ
σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ
παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ
καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς: Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς
μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς
ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ
τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον

παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Πολυώδυνα βάσανα, ὑποστῆναι πανένδοξε, ἀνδρικῶ φρονήματι ἠὺτομόλησας, καὶ τῶν Ἑλλήνων σεβάσματα, ὡς κόνιν ἐλέπτυνας· τῷ γὰρ σθένει τοῦ Σταυροῦ, τὸν ἀντίπαλον ἔκτεινας, τὸν καυχώμενον, ὑπεράνωθεν ἄστρων θρόνον θεῖναι· πρὸ ποδῶν σου γὰρ ἐρῶράγη, ὥσπερ στρουθίον παιζόμενος.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

Τῆς πλακὸς τὴν βαρύτητα, καὶ πυρὸς τὴν κατάκαυσιν, θεικῆ

προνοία Ἄγγελος τάχιστα, τὴν μὲν ὡς φύλλον ἀνέδειξε, τὴν δὲ αὔραν ἔνδροσον, οἷα πάλαι τοῖς Παισί, τοῦ τετάρτου ἢ ὄρασις· μεθ' ὧν ἔκραζες· Σοῦ τὸ ἔλεος μέγα Πανοικτίρμον· ὅθεν σέβω γηθομένη, σοῦ τὸ πανύμνητον ὄνομα.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.



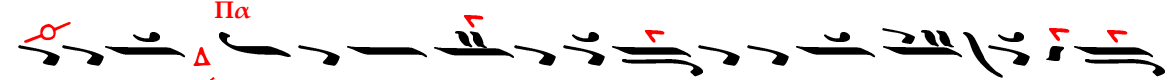
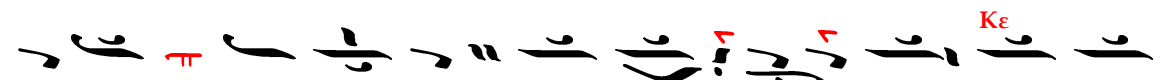
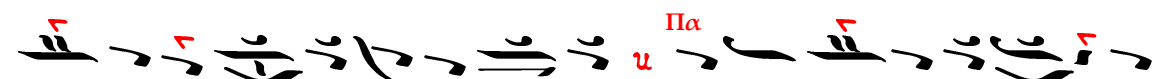

Καθαρότητα σώματος, καὶ ψυχῆς τὴν λαμπρότητα, κτησαμένη πάντοτε ὠφθῆς ἄμωμος· σὺ γὰρ νυμφίον ποθήσασα, κατ' ἴχνος ἐβάδισας, νοητοῦ μύρου σεμνή, Παρασκευὴ αἰοίδιμη· καὶ νῦν πρέσβευε, τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων λύσιν δοῦναι, ὀφλημάτων τοῖς ἐν πίστει, ἐπιτελοῦσι τὴν μνήμην σου.

Δόξα.

Ἦχος Πάσα



Πα
 Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι


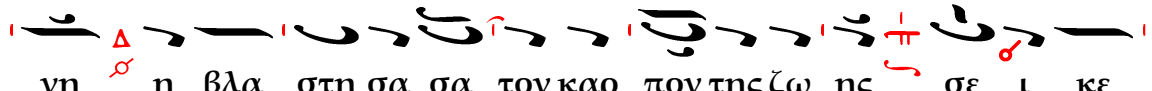

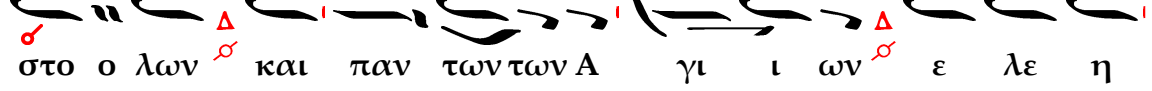
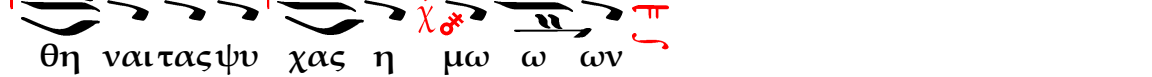
Πα
 Δ ε ε ευ τε πα α αν τα α της γη ης τα
 πε ε ε ρα α α τα πνευ μα τι ι κην χο
 ρει ει ει ει ει αν ε πι κρο τη η η σω ω
 ω ω μεν και την Χρι στου παρ θε νο ο μαρ τυ υ
 Πα
 ρα ευ φη μη η σω ω ω μεν λε ε γο ο ο ον τες
 Δι
 χαι αι αι ροι οισ Πα ρα σκευ η η ο ο σι ι ι
 Πα
 α α και θε ε ε ο τι ι μη η η η τε
 Δι
 χαι αι αι ροι οισ η το μαρ τυ υ ρι ι ον κα


 λω ω ως υ υ πο δε ε ξα με ε ε ε νη και αι

 αι αι αι ροις των μαρ τυ ρων ι σο ο στα α σι ι

 ι ι ε και των ο σι ι ω ω ω ν ο μο ο σκη η η

 η νε μεθ ων ι ι κε ε ε τε ευ ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε του σω θη η ναι τα ας ψυ

 χα α ας η η η η μων

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Ἦχος Πα


Και νυν και α ει και εις τας αι ω ναστων

 αι ω νων α μην


Θεο το κε συ ει η αμ πελος η α λη θι

 νη η βλα στη σα σα τον καρ πον της ζω ης σε ι κε

 τευ ο μεν πρε σβευ ε Δεσ ποι να με τα των Α πο

 στο ο λων και παν των των Α γι ι ων ε λε η

 θη ναι τας ψυ χας η μω ω ω ν

Ἦχος Κε Ϟ

Και νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην

ε ο το ο ο κε συ ει η αμ πε λο ος η α

λη θι νη η βλα στη σα σα τον καρ πον της ζω ης σε

ι κε τευ ο με εν πρε σβενε Δεσ ποινα με τα των Α α ναρ

γυ ρων και παν των των Α γι ι ων ε λε η

θη ναι τας ψυ χας η μω ω ων

Ἦχος Πα Ϟ

Και νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις

τς ς ς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω

νων α α α μην

ε ο ο το ο ο κε συ ει ει η η αμ

πε ε λος η α λη η θι ι νη η βλα α

στη η σα α σα τον καρ πο ο ον τη ης ζω ω

ω ης σε ε ε ι κε τε ευ ο ο ο μεν

Ἀπολυτίκιον. Τῆς Ἁγίας.

ᾠχος 4 Πα ρ

Την σπᾶ δην σᾶ τη κλησεικα ταλ λη λον ^Δερ γα σα
με ε νη φε ρω νυ με ^πτην ο μω νυ μον σᾶ πι ι
στιν ^Δεις κα τοι κι αν κε κλη ρωσαι ^Δ Πα ρα σκε η η α
θλη φο ρε ^πο ο θεν προ χε εις ι α μα τα ^Δ και
πρε σβευ εις υ περ των ψυ χω ων η η μων ^π

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Του Γα βρι ηλ φθε γξα με νου σοι Παρ θε νε το χαι
ρε ^Δσυν τη φω νη ε σαρ κου το ο των ο λων Δε
σπο ο της ^πεν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη ο
δικαι ος Δα βιδ ^Δε δειχθης πλα τυ τε ε ρα των ου ρα
νων ^Δβα στα σα σα τον Κτι στην σου ^πδο ο ξα τω ε νοι
κη σαν τι εν σοι δο ξα τω προ ελ θο ο ντι εκ σου ^Δ
δο ξα τω ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι α του το ο
κᾶ ς σου ου ου ^π

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν

ἀγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.
Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.
Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *